

La metamòrfosi dels Tribunals Populars

Justícia... Sacrosanta paraula que tothom invoca, aspiració màxima que per tots és esperada, distribuïdora de l'equitat, representant infal·lible de la justa proporció, vèrtix equivalent a punt de partida i fita de l'angle obtusíssim de la fam de comprensió dels incompresos i d'ansies de prodigalitat dels que la parquedat dels altres ha estat motiu de la parquedat llur.

I malgrat tot, fum de palla situat a gran altura i a mercè del més fort vent.

Justícia burgesa.. Cosa abstracta, cos mort, raonament fred, objectiu inanimat completament, matemàtica glaçada, incompresa pels

molts i distribuïda pels pocs, pendent tan sols de la llefiscosa matèria de les proves testificals, fàcilment adulterables.

A voltes un hom és condemnat perquè el jutge ha perdut la nit i està de mal humor.

Justícia proletària... Antífesi de ço expressat. Cos viu amb personalitat i ànima pròpies, d'artèries calentes i palpitanants, compresa pels molts i distribuïda per tots, alimentada per la substància de la personalitat del presumpte delinqüent i administrada d'acord amb les causes morals que han provocat l'efecte: delictes.

Un hom ha pres un pa, el

que no vol pas dir que hagi delinquit.

De ço expressat es dedueix que quan un tribunal jutja ha d'anteposar a les proves materials aportades en el sumari pels advocats que entenen en la causa, la condició moral de l'encartat. Del contrari ens exposem a caure en els mateixos vicis de la justícia burgesa, on veiem que per manca de «proves» era absolut un hom que era culpable en la consciència de cada un dels membres del tribunal. I a l'enssem, se'n condemnava un altre, que l'únic delictes comès consistia en tenir les «proves» en contra. I deien: les «proves» l'han condemnat.

La moralitat del delinqüent, és la pedra angular que ens donarà la mida exacta de la sentència. En la balança justiciera, la moral ha d'ésser una llosa: la més pesant.

La moral del presumpte delinqüent, és la cosa més substancial i positiva, en les vistes que es celebren en els nostres Tribunals Populars, i el que tindria de regular el pronunciament de les sentències.

La mida de la moralitat del que seu al banquet, no l'hem de buscar en els folis de la instrucció del sumari, sinó que ens l'ha de donar la declaració d'homes nostres, homes antifeixistes reconeguts, homes revolucionaris que coneixin de l'encartat, llur actuació i vida públiques i que sense coacció de cap mena, es prestin a fer declaració imparcial. Aquesta declaració ha de tenir una força poc menys que decisiva per un tribunal revolucionari o simplement antifeixista. I al mateix temps que porta una llum indiscutible a la formació del judici, crea l'ànima i la personalitat de la vista, ajudant eficaçment el tribunal per a veure clar els mòbils que han provocat el delictes, i dictar sentència.

Hem seguit amb remarcable regularitat la vista de la causa seguida contra uns veïns del poble de Llierca, els quals són acusats de desafectes al règim i d'activitats feixistes.

Estem assabentats d'un sens fi de coaccions que s'han fet en relació a l'esmentat judici, tot encaminat a entorpir o desviar el fall just de la justícia.

Nosaltres diem que si a la declaració d'un Comitè Antifeixista, compost de treballadors autèntics, militants de sempre als partits obrers, i que des del 19 de juliol que es llençaren al carrer i fins ara han laborat per la revolució, s'hi oposa la declaració d'homes que encara que treballadors, mai no han estat sindicats, ni s'han distingit de paraula ni obra, que no, com els altres, s'han jugat la vida per aixafar el feixisme, ha de pesar definitivament l'informe dels primers en la consciència del tribunal encarregat de fallar, i àdhuc direm que als mateixos defensors, s'han de guiar per les manifestacions sinceres dels que sempre i pels seus antecedents salta a la vista, han estat disposats a la lluita per la total emancipació de la classe obrera en general.

Notem que l'acció de la justícia camina malauradament massa de pressa cap a posicions eminentment burgeses, cosa que no podem tolerar de cap de les maneres. Nosaltres elevarem sempre la més enèrgica protesta convençuts i conscients de què complim amb el nostre deure revolucionari.

Per avui prou, però prometem tornar al mateix tema quan estarem assabentats del fall definitiu de la causa.

TEL

Transparència política

Totes les seccions comarcals del P. S. U. C. que han estat interpel·lades pels dirigents locals del nostre Partit, respecte a la furibunda campanya portada a cap des de «Treball», qualificant-nos de cinquena columna, agents de la «Gestapo», venuts a Hitler i Mussolini i altres coses per l'estil, han tingut de reconèixer la falsedat absoluta de semblants adjectius i rectificar públicament les posicions del seu òrgan periodístic central, inspirat per uns dirigents que pel que es veu no dirigeixen ningú i per tant, no tindriem de fer-ne cap cas, puix a cada pas queden profundament contraposats amb els que formen la base. La prova del que dic es trobarà prenent se la molèstia de repassar les actes dels Consells Municipals dels pobles o ciutats on hi ha hagut l'esmentada interpel·lació.

Això no es comprèn ni amb un partit mitjanament democràtic.

En vista de què la qüestió els era contraproductiva i que llur falsedat començava a traspuar en el si del seu propi partit i a l'opinió pública en gene-

ral, han desviat la campanya, amb molt poca habilitat per cert, cap al nostre Comitè Executiu.

Nosaltres hem de fer patent a la classe treballadora, que el nostre C. E. està al servei i es deu al Partit i aquest a la massa obrera en general, puix tots els militants som part integrant de la mateixa.

A més, no altres estem subjectes a un constant estudi dels problemes de la classe treballadora, l'innegable treball que això ens reporta queda compensat amb una més ràpida comprensió de la situació.

I com que la posició general del Partit és filla de la nostra concepció del moment, ens sentim al·ludits dels atacs de què són blanc els nostres elements responsables dels llocs de direcció.

Posem en coneixement de l'opinió pública que el que es diu del nostre C. E. és un subterfugi i que s'ha d'entendre es diu de tot el Partit, puix que estem profundament identificats. Fem aquesta aclaració perquè tothom sàpiga de què va i ningú no es pugui donar a engany.

GRACIENC

Llegiu i adquireu:

“Juventud Comunista”

Organ central de la J. C. I.
(P. O. U. M.)